

KEBARIE 2

PISATELJICA EVA DOBRILA

»POGLEDALA SEM V KARTE, VSE BO ŠE DOBRO.«

PONEDELJEK

PONDILJAK

Kebarie si je pripravila torbo, zavihtela si jo je na ramena. Po poti v šolo je v soseski srečala Divo in Pužota. Pospremila sta jo do šole. Na stopnicah jima je pomahala v slovo. Ko je prišla v razred, so po razredu spuščali letalca. Zazvonilo je in hitro so pobrali letalca, jih pospravili ter se usedli. Učiteljica je vstopila v razred in učenci so jo pozdravili. Tokrat jim ni odzdravila, rekla je samo, da ima odlične novice. Naslednji dan bodo šli na šolski izlet v Koper, kjer si bodo ogledali predstavo Mizica, pogrni se.

Učenci so bili navdušeni nad tem, da ne bo pouka. Tudi Kebarie je bila navdušena, saj še nikoli ni bila v gledališču. Po pravici povedano, ni niti vedela, kaj gledališče je. Pouk je zelo hitro minil, saj so vsi nestrpno pričakovali naslednji dan. Učiteljica jih je še opozorila, naj si za izlet prinesejo mali nahrbtnik, vodo, robčke in posladek, malico dobijo v šoli in jo bodo vzeli s seboj. Kebarie je bila zadovoljna, da dobijo malico v šoli, ker mami ne bo treba skrbeti za njeno prehrano. Ko je prišla domov, je najprej vprašala mamo, če mogoče ve, kaj

gledališče je. Začudila se je, saj te besede sploh ni poznala. Ker je bila iznajdljiva, je šla do sosede Grene, ki je vedla zmeraj eno več kot drugi. Kebarie si je šla med tem časom pripraviti stvari in ugotovila, da nima majhnega nahrbtnika. Zato je šla k Divi in si izposodila njen nahrbtnik. Vprašala jo je še, ali ona ve, kaj je gledališče. Diva je rekla, da je to zapor za tiste, ki imajo ljudi za norca. To ve zato, ker ji je zadnjič oče to razložil. Kebarie je bila vsa zaprepadena in hkrati vesela, saj je mislila, da gre na predstavo, kjer bo igral dade. Vrnila se je domov, tudi mama se je že vrnila iz obiska pri sosedi. Poročala ji je, kaj je izvedla. Po sosedinih besedah je gledališče prostor, kjer se ljudje smejejo en drugemu in ti sediš zaprt na stolu. Kebarie je bila dokončno prepričana, da gre na obisk k dadetu v zapor.

TOREK

TOREK

Zjutraj je Kebarie vstala dobre volje, ker bo danes v gledališču končno videla dadeta. Kar poletela je do šole. Sošolci so jo prav presenečeno pogledali, saj je kar žarela od veselja. A nobenemu ni želela povedati, da gredo na obisk k dadetu. Sošolcu Frelihu pa se je zdela nekam preveč srečna samo zaradi ene predstave. To mu ni šlo v glavo. Šli so z avtobusom, ki je imel tudi televizorje. Učenci so prosili učiteljico, če lahko med potjo pogledajo risanko. Seveda je bila učiteljica takoj za, pod pogojem, da bodo zelo ubogljivi. Kebarie je med potjo zaspala in sanjala o dadetu. Ko so jo prebudili, so bili na cilju. Sprehodili so se do gledališča in v njej je naraščalo veselje.

Vstopili so v gledališče in učiteljica jim je razdelila karte. Kebarie je sedela med Tomažem in Frelihom. Ko se je začela predstava, je na oder stopil igralec na las podoben dadetu. Zažarele so ji oči in začela je vpiti. Stekla je na oder in skočila možakarju v objem. Igralec je bil presenečen in ji je rekel, da ni njen dade. Ko je spregovoril, je ugotovila, da res ni njen dade.

Začela je jokati in klicati dadeta. Zelo ga je pogrešala. Tomaž in Frelih sta pritekla na oder in jo začela tolažiti. Učiteljica jo je odpeljala iz dvorane in se z njo pogovorila. Kebari ji je povedala celotno zgodbo o razlagi gledališča. Učiteljica ni vedela, ali bi se vsemu temu smejala ali bi jo kaznovala zaradi prekinitve predstave.

Počakali so, da se konča predstava in ko so se odpravljali domov je mimo prišel Frelihov oče. Pozdravil je sina in sošolce. Nagnil se je h Kebari in ji zašepetal, naj pride popoldne k njim. Pogledala ga je v oči in mu rekla, da pride.

Doma se je potožila mami, da je pričakovala, da bo v gledališču srečala dadeta. Mama jo je s sočutjem pogledala in objela. Po večerji je šla Kebari do Freliha. Vrata ji je odprla Frelihova mama. Povabila jo je noter in pospremila do dnevne sobe. Tam sta sedela Frelih in njegov oče. Rekla sta ji naj se usede. Frelih ji je rekel, da bo vse v redu. Njegov oče ji je začel pripovedovati, da se je pozanimal o njenem očetu in da ima dobre novice. Zaprli so ga po krivem, saj so odkrili napako med dokazi. Lahko bi rekli, da se je znašel v nepravem času na nepravem mesu. Razložil ji je, kako se je to zgodilo. Povzetek dogodka je dobil od sodelavca, ki je delal na primeru. Ko je Frelihov oče pripovedoval Kebarijino zgodbo, se je deklica policistu zasmilila in je ponovno pogledal dokaze. Dobili so tudi namig, da lahko preverijo video kamere. Posnetek je pokazal, da je dade nedolžen. Tat, ki je v zlatarni ukradel zapestnico, je imel enako majico kot dade. V trenutku, ko je dade hodil po ulici, je mimo pritekel tat, ki se je zaletel vanj in pri tem mu je padla ukradena zapestnica na tla. Dade je zapestnico pobral in jo želel vrniti, a tat je želel leteti proti svobodi. Ko so pritekli policaji, so domnevali, da je on ukradel zapestnico. Tudi če je trdil, da je nedolžen, mu niso verjeli. Frelihov oče ji je rekel, da bo dade kmalu prišel domov. Kebarie so začele teči solze sreče. Frelihov oče ji je rekel, da gre lahko z njo po dadeta. Od veselja in hvaležnosti je skočila Frelihovemu očetu v objem.

Kot je napovedala babica Kuridej: »Vse bo še dobro.«